

Burgemeester en wethouders van Woensdrecht
t.a.v. 5.1.2.e
Teammanager 5.1.2.e
Postbus 24
4630 AA Hoogerheide

Tilburg, 17 december 2024

inzake	Reactie op uw brief van 18 november 2024 (beslissing op ingebrekestelling)
uw kenmerk	Zaaknummer 5.1.2.e
ons dossier	Dordt – schietbaan dossiernummer 5.1.2.e
behandeld door	Mr. 5.1.2.e ; 5.1.2.e @zoomadvocatuur.nl

Geachte mevrouw 5.1.2.e

Bij brief van 18 november jl. heeft uw college een beslissing genomen op de ingebrekestelling vanwege het uitblijven van een beslissing op de bezwaarschriften naar aanleiding van de weigering om maatwerkvoorschriften vast te stellen en het besluit tot het opleggen van een last onder dwangsom in verband met het doen van een onvolledige melding.

De gegeven motivering van die beslissing vraagt om een reactie van de kant van mijn cliënte. Al is het alleen maar om te voorkomen dat die motivering in de verdere voortgang van dit dossier een eigen leven gaat leiden.

Ingevolge artikel 4:18 Awb stelt het bestuursorgaan de verschuldigdheid en de hoogte van de dwangsom bij beschikking vast binnen twee weken na de laatste dag waarover de dwangsom verschuldigd was. U geeft aan dat er twee redenen zijn voor de beslissing om geen dwangsom toe te kennen.

De eerste reden die u noemt, is dat de ingebrekestelling 'onredelijk laat' zou zijn gedaan. Wat 'onredelijk laat' is hangt af van hoe je dat bekijkt. U draait zaken om. Het college draagt nog altijd de verantwoordelijkheid dat adviezen die het vraagt tijdig worden gegeven opdat tijdig kan worden beslist. Oók als het gaat om onafhankelijke adviezen, zoals in dit geval adviezen van de bezwaarschriftencommissie. En te meer als die adviezen lang op zich laten wachten, zoals in dit geval ruim 10 maanden.

Niet alleen mijn cliënte maar ook de gemeenteraad en omwonenden hebben bij herhaling van B&W te horen gekregen dat het probleem bij de bezwaarschriftencommissie zat omdat deze achterbleef om te adviseren (wat daar dan ook van waar mag zijn).

Dat mijn cliënte er tot op zekere hoogte vrede mee had dat nog niet op de haar ingediende bezwaarschriften werd beslist, wil niet zeggen dat het 'evident is' dat mijn cliënte 'geen belang bij snelle afwikkeling van beide zaken had'. Zolang mijn cliënte met uw gemeentebestuur in goed gesprek was, bestond niet alleen bij haar maar ook bij B&W niet de urgentie dat al op de bezwaarschriften werd beslist. Dat werd anders toen het gemeentebestuur plots 180° draaide en de gesprekken eenzijdig door uw gemeente werden beëindigd en door B&W andermaal naar het instrument van handhaving werd gegrepen. Vanzelfsprekend herleefde daarmee het belang van mijn cliënte dat tijdig op de bezwaarschriften werd beslist.

Overigens is het feitelijk onjuist dat mijn cliënte heeft gesteld na 1 januari 2024 onder de nieuwe Omgevingswet een nieuwe poging te willen doen tot het verkrijgen van bestuurlijk draagvlak en toestemming. U verdraait de feiten. In vervolg op de hoorzitting van de bezwaarschriftencommissie, alweer een jaar geleden op 11 december 2023, heeft mijn cliënte het initiatief genomen om over de onderhavige kwestie in gesprek te gaan met B&W c.q. de verantwoordelijke portefeuillehouder(s). Uw gemeentebestuur was daartoe bereid mits het gesprek over de verzochte maatwerkvoorschriften (geluid en onveilige zone) geplaatst zou worden in de sleutel van de Omgevingswet omdat B&W nog een beslissing moesten nemen op de door mijn cliënte ingediende bezwaren. Daar is mijn cliënte mee akkoord gegaan. En zeker niet – zoals u aangeeft - omdat een eventuele negatieve uitspraak in de lopende bezwaarzaken in dat verband 'de kansen van mijn cliënte zou doorkruisen'. Wat een absurde bewering is.

Het moge u duidelijk zijn dat gegeven de omstandigheden in het onderhavige geval er geen sprake van kan zijn dat de ingebrekestelling 'onredelijk laat' is ingediend.

Alleen de tweede reden die u noemt is grondslag om geen dwangsom toe te kennen. Het blijkt plots mogelijk om binnen twee weken na de ingebrekestelling, op 28 oktober 2024, alsnog de adviezen van de bezwaarschriftencommissie te verkrijgen én daarop te beslissen. Dát de beslissingen op de beide bezwaarschriften dan eerst nog naar mijn oude kantooradres zijn verstuurd (terwijl bij uw gemeente allang bekend was dat mijn kantoor naar Tilburg was verhuisd) laat ik verder maar terzijde. Overigens heb ik mede ter behoud van rechten namens mijn cliënte bij de rechtbank beroep ingesteld tegen de beide beslissingen op bezwaar.

Mijn cliënte maakt tegen de beslissing op de ingebrekestelling geen bezwaar omdat dit niet zinvol is. Wél maakt zij van de gelegenheid gebruik om bij u het schriftelijke verzoek neer te leggen om met haar in overleg te treden over het navolgende.

In het gesprek op 23 oktober jl., waarbij behalve de burgemeester ook u aanwezig was, heb ik aangegeven dat mijn cliënte zich er bewust van is dat er voor het treffen van (een deel van) de geluidwerende voorzieningen op de schietbaan een of meer omgevingsvergunningen benodigd (kunnen) zijn. Ik heb ook aangegeven dat zij daarover graag in gesprek wil met uw gemeente om meer duidelijkheid te hebben over hoe uw gemeente daarover denkt. Een en ander om vertraging en miscommunicatie bij een formele vergunningprocedure zoveel mogelijk te voorkomen. U heeft toen aangegeven dat wat u betreft de bereidheid voor een (ambtelijk voor)overleg in dezen aanwezig is.

Daarnaast hecht mijn cliënte er aan om (opnieuw) met uw gemeentebestuur in overleg te treden over de toekomstmogelijkheden van de schietbaan Trapke Op. Het is de overtuiging van mijn cliënte dat onderhavige kwestie uiteindelijk alleen op basis van goed en fair overleg tot een oplossing voor alle partijen kan leiden.

Ik verneem dan ook graag van u of en wanneer wat uw gemeente betreft de hiervoor bedoelde overleggen zullen kunnen plaatsvinden.

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e